

هشت پیام هشت سوال

ضمن تبریک ولادت حضرت فاطمه معصومه (س) و حضرت علی بن موسی الرضا (ع)، به اطلاع همکاران گرامی می‌رساند در طول دهه کرامت به منظور آشنایی با شخصیت و سیره این بزرگواران به صورت روزانه مطالبی در اتوماسیون ارائه می‌شود و در پایان از مطالب ارائه شده مسابقه‌ای برگزار می‌شود و به برندگان در روز ولادت حضرت رضا (ع) در جشنی که در مسجد حضرت فاطمه الزهرا (س) دانشگاه برگزار می‌گردد، جوایزی اهدا خواهد شد.

مطلب ۷:

کمک و احسان به دیگران از نگاه امام رضا علیه السلام

کمک به دیگران و انجام کار نیک یکی از بارزترین خصوصیات پیشوایان دینی ماست. هرگاه سخن از وظایف مسلمانان می‌شود، ائمه هدی علیهم السلام با الفاظ و عناوین مختلف و بیانات گوناگون احسان و نیکوکاری را یکی از اصول ارزشمند جامعه اسلامی برشمرده‌اند.

کمک به دیگران و خدمت به خلق به معنای برآوردن نیازهای آنان از راههای درست است و اعم از آن که مادی یا

معنوی باشد در فرهنگ اسلامی، یکی از عبادت‌های پر اهمیت به شمار می‌آید. نقل است پیامبر اکرم (ص)

فرمودند: هر کس نیازی از برادر مؤمنش را برآورد مانند آن است که عمری خدای بزرگ را عبادت کرده باشد (بحارالانوار).

امام رضا (ع) هم به مناسبت‌های مختلف از این سنت حسنه به نیکی یاد کرده و آن را بزرگ شمرده‌اند.

حضرت ضمن اینکه نیکی کردن به دیگران را سبب افزایش عمر انسان دانسته‌اند، (کافی جلد ۲) سفارش‌های

متعددی در باب احسان و صدقه داشته‌اند.

حضرت رضا (ع) به ترتیب از پدران گرامی خود صلوات الله علیهم اجمعین نقل فرموده است: «بهترین و

سودمندترین مال از اندوخته‌های انسان، صدقه دادن است». امام رضا (ع) بر حسب روایاتی درباره آثار و انواع

صدقه می‌فرماید: «صدقه بده اگر چه چیز اندکی باشد. زیرا هر چیز اندکی اگر در راه خدا با نیت صادقانه

داده شود بزرگ و ارزشمند است.» «با دادن صدقه، رزق و روزی زیاد از خداوند طلب کنید.» «بیماران را با صدقه

درمان کنید.» «هر کار نیکی یک نوع صدقه است و پاداش صدقه را دارد.» «کمک کردن به ضعیفان و محرومان از بهترین انواع صدقه است.»

امام رضا (ع) در جایی دیگر تأمین زندگی دیگران و کمک به نیازمندان را زندگی ایده آل معرفی کرده و می فرمایند: بهترین و نیکوترین زندگی از آن کسی است که زندگی دیگران در کنار زندگی او تأمین شود. (تحف العقول)

امام رضا علیه السلام فرمود: «... در بنی اسرائیل قحطی شدیدی به مدّت چند سال متوالی به وجود آمد. زنی لقمه نانی داشت. همین که آن را در دهانش گذاشت، سائلی گفت: ... ای بنده خدا! گرسنگی!..»

آن زن با خود گفت: در چنین زمانی صدقه خوب است. نان را از دهان در آورد. به سائل داد. این زن فرزند کوچکی داشت. برای جمع آوری هیزم به صحرا رفته بود. گرگ آمد و فرزند را ربود. فرزند فریاد کشید. مادر به دنبال گرگ دوید. خداوند جبرئیل را فرستاد. جبرئیل فرزند را از دهان گرگ گرفت و به مادر داد. جبرئیل به مادرش گفت: ای بنده خدا! این لقمه گرگ در مقابل آن لقمه‌ای که صدقه دادی. آیا راضی شدی!...». (ثواب الاعمال)

